

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista sekä laeiksi työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 ja 13 §:n ja sairausvakuutuslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan annettavaksi laki sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista sekä muutettavaksi työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettua lakia ja sairausvakuutuslakia.

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua ehdotetaan alennettavaksi 0,03 prosenttiyksikköä 1,30 prosenttiin. Eläkkeen- ja etuudensaajien maksu alenee 1,47 prosenttiin. Työnantajan kansaneläkemaksua ehdotetaan korotettavaksi 0,003 prosenttiyksikköä vuoden 2006 tasosta.

Työnantajan sosiaaliturvamaksun ja sairausvakuutuksen päivärahamaksun perusteena olevan palkan määritelmää ehdotetaan tarkistettavaksi työeläkelakien uudistamisen johdosta. Pääosin tekniset muutokset koskevat

ulkomailla lähetettyjä työntekijöitä sekä rajoitetusti verovelvollisia työntekijöitä. Myös työnantajan sosiaaliturvamaksun palauttamista koskevaa säännöstä ehdotetaan tarkistettavaksi työeläkelakien uudistamisen johdosta. Säännöksiä ulkomailla asuvan eläkkeensaajan velvollisuudesta suorittaa sairaanhoitomaksu ja maksun tilittämisestä ehdotetaan tarkistettavaksi rajoitetusti verovelvollisten verotuksessa tapahtuneiden muutosten johdosta.

Esitys liittyy valtion vuoden 2007 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2007 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu

Sairausvakuutuksen rahoituksesta säädetään sairausvakuutuslaissa (1224/2004). Sairausvakuutuksen rahoitusta uudistettiin vuoden 2006 alusta voimaan tulleella sairausvakuutuslain muutoksella (laki 1113/2005). Sairausvakuutus jaettiin sairaanhoitovakuutukseen ja työtulovakuutukseen. Sairaanhoitovakuutuksen kulujen rahoitukseen vakuutetut ja valtio osallistuvat yhtä suurilla osuuksilla lukuun ottamatta EU-maihin maksettavia sairaanhoitokorvauksia, joiden rahoittamisesta valtio vastaa yksin.

Kaikki vakuutetut osallistuvat sairaanhoitovakuutuksen rahoitukseen maksamalla sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua kunnallisverotuksessa verotettavien ansiotulojen tai yrittäjälle vahvistetun työtulon perusteella. Sairaanhoitomaksulla rahoitetaan Kansaneläkelaitoksen maksamia lääke-, matka- ja hoitokustannusten, lääkärinpalkkioiden sekä kuntoutusmenojen korvauksia.

Sairausvakuutuslain 18 luvun 20 §:n mukaan sairaanhoitomaksu on lain voimaan tullessa 1,33 prosenttia. Eläke- ja etuustulojen perusteella sairaanhoitomaksua on 1,33 prosentin lisäksi peritty 0,17 prosenttia, jolloin maksu on näiden tulojen osalta yhteensä 1,50 prosenttia. Sairausvakuutuslain mukaan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksuprosentista säädetään vuosittain lailla.

Työtulovakuutuksen kuluista noin 95 prosenttia rahoitetaan työnantajan sairausvakuutusmaksuilla ja palkansaajilta sekä yrittäjiltä perittävillä sairausvakuutuksen päivärahamaksuilla. Sairausvakuutuslain mukaan työnantajan sairausvakuutusmaksun ja saira-

usvakuutuksen päivärahamaksun maksuprosentista säädetään vuosittain valtioneuvoston asetuksella. Sairausvakuutuksen vanhempainpäivärahojen perusteisiin on tarkoitus tehdä vuoden 2007 alusta muutoksia, minkä vuoksi työnantajan sairausvakuutusmaksun ja sairausvakuutuksen päivärahamaksun maksuprosenteista vuonna 2007 on tarkoitus säätää samassa yhteydessä lailla.

Sairausvakuutuslain 18 luvun 23 §:n mukaan sairaanhoitomaksun maksuprosenttia tarkistetaan vuosittain siten, että sairaanhoitomaksun tuotoilla ja valtion rahoitusosuudella voidaan kattaa sairaanhoitovakuutuksen kulut. Maksuja tarkistettaessa noudatetaan edellä kerrottuja sairausvakuutuslaissa vahvistettuja valtion ja vakuutettujen välisiä rahoitusosuuksia. Sairausvakuutuksen rahoituksen uudistamista koskevan hallituksen esityksen perusteluissa on lisäksi todettu, että eläke- ja etuustulon perusteella ja muun ansiotulon perusteella suoritettavan sairaanhoitomaksun erotus olisi myös jatkossa maksua tarkistettaessa 0,17 prosenttiyksikköä.

Kansaneläkelaitoksen sairausvakuutuslain 18 luvun 28 §:n perusteella tekemän selvityksen mukaan sairaanhoitovakuutuksen kuluiksi vuonna 2007 arvioidaan yhteensä noin 2 027 miljoonaa euroa. Kuluissa on mukana sairaanhoitovakuutuksen osuus Kansaneläkelaitoksen toimintakulusta, noin 115 miljoonaa euroa. Kuluista on 1 miljoona euroa valtion rahoitusosuuden alijäämää vuodelta 2006. EU-maihin maksettavien sairaanhoitokorvausten arvioidaan olevan 9,4 miljoonaa euroa. Valtio rahoittaa niistä sen osan (noin 7 miljoonaa euroa), jota ei saada katettua EU-maista saatavilla sairaanhoidon korvauksilla samoin kuin vuodelta 2006 syntyneen alijäämän. Muut sairaanhoitovakuutuksen kulut ja sairaanhoitovakuutuksen osuus Kansaneläkelaitoksen toimintakuluista, yhteensä

noin 2 019 miljoonaa euroa, rahoitetaan puo- maksuilla ja puoliksi valtion osuudella.
 liksi vakuutetuilta perittävillä sairaanhoito-

Sairaanhoitovakuutuksen kulut (milj. euroa) vuosina 2005 - 2007			
	2005	2006	2007
Lääkkeet	1 076,1	1 128,6	1 213,4
Lääkäripalkkiot	62,5	64,6	66,4
Hammaslääkäripalkkiot	91,5	93,0	96,5
Tutkimus ja hoito	55,5	58,2	59,8
Matkat	163,8	180,6	186,5
YTHS	21,0	22,0	22,6
Mata-sairaanhoito	2,7	3,3	3,2
Muut etuudet	1,7	2,2	2,4
Kuntoutuspalvelut	225,4	232,2	250,6
Sairaanhoitokorvaukset EU-maihin	15,6	9,3	9,4
Etuudet yhteensä	1 715,8	1 794,0	1 910,8
Sairaanhoitovakuutuksen toimintakulut	(ei eritely)	114,0	115,5
Kulut yhteensä	-	1 908,0	2 026,3

Sairaanhoitovakuutuksen kulujen arvioidaan kasvavan 118 miljoonaa euroa (6 prosenttia) vuodesta 2006. Keskimääräistä nopeampaa kasvu olisi lääkekorvausmenoissa (7,5 prosenttia) ja kuntoutuspalveluissa (7,9 prosenttia). Valtion rahoitusosuus sairaanhoitovakuutuksen kuluista kasvaa noin 60 miljoonaa euroa (6 prosenttia) vuodesta 2006.

Sairaanhoitomaksun perusteena olevat kunnallisverotuksessa verotettavat tulot tulevat kasvamaan vuodesta 2006. Kasvu johtuu osittain siitä, että kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä tullaan vuonna 2007 alentamaan. Verotulojen kasvu pienentää sairaanhoitomaksun 0,01 prosenttiyksikön suuruista laskennallista korotustarvetta niin, että maksua voidaan korotuksen sijasta alentaa 0,03 prosenttiyksikköä.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan, että sairaanhoitomaksun maksuprosentiksi vuonna 2007 vahvistetaan 1,30 prosenttia. Eläke- ja etuustulojen perusteella perittäisiin lisäksi 0,17 prosenttia, jolloin maksu olisi eläke- ja etuustulojen osalta yhteensä 1,47 prosenttia.

Maksuista säädettäisiin uudessa ehdotetussa laissa sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosenteista. Sairaanhoitomaksuja tar-

kistetaan vuosittain, joten ehdotetut maksut olisivat voimassa vuoden 2007 loppuun.

1.2. Työnantajan kansaneläkemaksu

Työnantajan sosiaaliturvamaksusta säädetään työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963). Sosiaaliturvamaksu koostuu kansaneläkelaisissa (347/1956) säädetyistä työnantajan kansaneläkemaksusta ja sairausvakuutuslaissa säädetyistä työnantajan sairausvakuutusmaksusta. Sosiaaliturvamaksulla rahoitetaan vanhuudesta, työkyvyttömyydestä, sairaudesta ja lapsen syntymästä aiheutuvia sosiaaliturvamenoja. Työnantajan sosiaaliturvamaksun tuotto on vuonna 2006 noin 2,4 miljardia euroa, josta työnantajan kansaneläkemaksun tuotto on noin 1,1 miljardia euroa. Kansaneläkemaksun tuotolla rahoitetaan vuonna 2006 noin 36 prosenttia kansaneläkevakuutuksen kuluista. Pääosa kansaneläkevakuutuksen etuuksista rahoitetaan siten valtion varoista.

Kansaneläkelain 3 §:n mukaan kansaneläkemaksun suuruudesta säädetään erikseen lailla. Vuosina 2002 - 2005 työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta säädettiin vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnanta-

jan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta annetulla lailla (1206/2001). Laki kumottiin sairausvakuutuksen rahoitusuudistukseen liittyen vuoden 2006 alussa. Vuonna 2006 maksettavan työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta säädetään yksivuotisella lailla työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta vuonna 2006 (997/2005). Vuoden 2006 alusta kaikkien työnantajien kansaneläkemaksua alennettiin sairausvakuutuksen rahoitusuudistukseen liittyen 0,46 prosenttiyksiköllä. Alennuksella hyvitettiin työnantajan sairausvakuutusmaksun vastaavan suuruinen nousu. Lisäksi vuoden 2006 alusta alennettiin valtion, valtion laitoksen ja Ahvenanmaan maakunnan työnantajan kansaneläkemaksua siten, että se vastaa alennusten jälkeen kunta-työnantajien kansaneläkemaksua.

Yksityisten työnantajien kansaneläkemaksun suuruus vuonna 2006 on maksuluokan mukaan 0,898, 3,098 tai 3,998 prosenttia palkasta. Keskimääräiseen maksuluokkaan kuuluvat liiketoimintaa harjoittavat yksityiset työnantajat, joiden verotusta varten ilmoittamien poistojen määrä ylittää 50 500 euroa ja on samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia samana verovuonna maksettujen palkkojen määrästä. Ylimpään maksuluokkaan kuuluvat yksityiset työnantajat, joiden verotusta varten ilmoittamien poistojen määrä ylittää 50 500 euroa ja on yli 30 prosenttia maksetuista palkoista. Muut yksityiset työnantajat kuuluvat alimpaan maksuluokkaan. Kansaneläkemaksua määrättäessä yksityisiin työnantajiin rinnastetaan valtion liikelaitoksista annetun lain (1185/2002) mukaiset valtion liikelaitokset.

Muilla työnantajilla (kunta, kuntayhtymä, kunnallinen liikelaitos, evankelis-luterilainen kirkko tai sen seurakunta, seurakuntayhtymä, ortodoksinen kirkkokunta tai sen seurakunta, valtio, valtion laitos ja Ahvenanmaan maakunta) kansaneläkemaksu suuruus vuonna 2006 on 1,948 prosenttia palkasta.

Kansaneläkemaksun väliaikaisella korotuksella on rahoitettu eräissä Lapin läänin kunnissa ja saaristokunnissa vuonna 2003 aloitettua kokeilua, jolla yksityiset työnantajat ja valtion liikelaitokset on vapautettu suorittamasta työnantajan sosiaaliturvamaksua (jäljempänä Lapin kokeilu). Lapin kokeilua jat-

kettiin vuoden 2006 alusta vuoden 2009 loppuun ja sitä laajennettiin samalla koskemaan myös kokeilualueen kuntien ja seurakuntien työnantajina maksamia sosiaaliturvamaksuja. Kansaneläkemaksun väliaikaisella korotuksella on rahoitettu myös Kainuun hallintokokeilualueella vuosina 2005 – 2009 toteutettavaa työnantajan sosiaaliturvamaksua koskevaa maksuvapautusta (jäljempänä Kainuun kokeilu). Tämän kokeilun piirissä ovat yksityisten työnantajien ja valtion liikelaitosten lisäksi työnantajina toimivat alueen kunnat ja seurakunnat.

Vuoden 2007 alusta työnantajan sosiaaliturvamaksun maksuvapautusta on tarkoitus laajentaa koskemaan myös Pielisen Karjalan kuntia sekä Ilomantsin ja Rautavaaran kuntaa (jäljempänä Pielisen Karjalan kokeilu). Pielisen Karjalan kokeilukuntia koskeva maksuvapautus olisi voimassa vuosina 2007 – 2009. Se koskisi kokeilualueen kuntien yksityisiä työnantajia sekä kunta- ja seurakuntatyönantajia. Uuden kokeilun johdosta arvioidaan Kansaneläkelaitoksen saamien kansaneläkemaksutuottojen pienenevän vuonna 2007 noin 1,8 miljoonalla eurolla ja työnantajan sairausvakuutusmaksun tuottojen samoin noin 1,8 miljoonalla eurolla. Pielisen Karjalan kokeilun toteuttamisesta annetaan syksyllä 2006 erikseen hallituksen esitys.

Edellä kerrotun Lapin, Kainuun ja Pielisen Karjalan kokeilun rahoittamiseksi ehdotetaan jatkettavaksi työnantajan kansaneläkemaksun väliaikaista korottamista. Voimassa olevia kansaneläkemaksuja on maksuvapautusten vuoksi korotettu 0,008 prosenttiyksiköllä. Pielisen Karjalan kokeilun vuoksi arvioidaan tarvittavan lisäksi 0,003 prosenttiyksikön suuruinen korotus kansaneläkemaksuihin, jotta kaikista kolmesta kokeilusta aiheutuva yhteensä noin 7,3 miljoonan euron suuruinen kansaneläkemaksutuottojen menetys tulisi korvattua Kansaneläkelaitokselle. Kaikista kokeiluista aiheutuva työnantajan sairausvakuutusmaksujen maksutuottojen aleneminen, myös noin 7,3 miljoonaa euroa vuonna 2007, rahoitetaan sairausvakuutuksen työtulovakuutuksen rahoittamiseen kerättävillä maksuilla, työnantajan sairausvakuutusmaksulla sekä palkansaajilta ja yrittäjiltä perittävällä sairausvakuutuksen päivärahamaksulla, joista säädetään erikseen.

Vuoden 2007 alusta ehdotetaan tehtäväksi 0,003 prosenttiyksikön suuruinen korotus kaikkien työnantajien kansaneläkemaksuihin. Vuodelle 2007 ehdotetut työnantajan kansaneläkemaksut olisivat yksityisillä työnantajilla ja valtion liikelaitoksilla voimassa olevien maksuluokkien mukaan 0,901, 3,101 tai 4,001 prosenttia palkasta ja muilla työnantajilla (kunta, kuntayhtymä, kunnallinen liikelaitos, evankelis-luterilainen kirkko tai sen seurakunta, seurakuntayhtymä, ortodoksinen kirkkokunta tai sen seurakunta, valtio, valtion laitos ja Ahvenanmaan maakunta) 1,951 prosenttia palkasta.

Uusista kansaneläkemaksuista säädettäisiin ehdotetussa laissa sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosenteista. Laki vastaa maksuprosentteja lukuun ottamatta kansaneläkemaksujen osalta sisällöltään asiallisesti voimassa olevaa yksivuotista lakia kansaneläkemaksujen suuruudesta. Ehdotetut maksut olisivat voimassa toistaiseksi, kuitenkin enintään vuoden 2009 loppuun, jolloin maksuvapautuskokeilut päättyvät.

1.3. Palkkakäsitteiden tarkistaminen

Sairausvakuutuslain 18 luvun 16 §:ssä säädetään siitä palkasta, jota käytetään Suomessa työskentelevän rajoitetusti verovelvollisen henkilön sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun perusteena. Maksujen perusteena on rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 4 §:ssä säädetty palkka, joka vastaa käytännössä ennakonpidätyksen alaista palkkaa. Jotta rajoitetusti verovelvolliset eivät olisi huonommassa asemassa kuin yleisesti verovelvolliset, rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 4 §:ssä säädetystä palkasta tulisi voida vähentää samat erät, jotka vähennetään sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentin perusteella yleisesti verovelvollisen henkilön ennakonpidätyksen alaisesta palkasta. Tästä ehdotetaan säädettäväksi sairausvakuutuslain 18 luvun 16 §:ään lisättävässä uudessa 2 momentissa. Vastaava muutos ehdotetaan tehtäväksi työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 §:ään, jossa sääde-

tään työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena olevasta rajoitetusti verovelvollisen palkasta. Maksujen perusteena olevasta rajoitetusti verovelvollisen palkasta ei vähennetä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 6 §:ssä tarkoitettua vähennystä.

Suomesta ulkomaille lähetetyillä tai muuten ulkomailta työskentelevillä työntekijöillä käytetään työnantajan sosiaaliturvamaksun sekä sairausvakuutuksen päivärahamaksun ja sairaanhoitomaksun perusteena verovapaan ulkomaantyötulon tai lähdeverotuksen piirissä olevan palkan sijasta työntekijäin eläkelain 7 §:n 5 momentissa tarkoitettua vakuutuspalkkaa. Edellytyksenä on lisäksi, että työntekijän eläketurva on järjestetty työntekijäin eläkelain, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) tai taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (662/1985) perusteella.

Kaikki edellä mainitut yksityisen alan työeläkelait kumotaan vuoden 2007 alusta ja niiden sijaan tulee uusi työntekijän eläkelaki (395/2006). Tämän vuoksi edellä kerrotut viittaukset kumoutuviin lakeihin ehdotetaan korvattavaksi yleisemmällä viittauksella työeläkelakeihin. Työeläkelaeilla tarkoitettaisiin työntekijän eläkelain 3 §:ssä mainittuja yksityisten ja julkisten alojen työeläkelakeja. Jos henkilö olisi jonkin mainitun yksityisen tai julkisen alan työeläkelain mukaan vakuutettu ja eläkkeen ja eläkemaksujen perusteena käytetään vakuutuspalkkaa, sitä käytettäisiin myös sairausvakuutusmaksun ja sosiaaliturvamaksun perusteena. Muutokset tehtäisiin sairausvakuutuslain 18 luvun 18 §:ään sairausvakuutusmaksun maksuperusteen osalta ja työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 §:n 3 momenttiin työnantajan sosiaaliturvamaksun maksuperusteen osalta. Vastavasti tarkistettaisiin myös lakiviittaus sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa, jossa säädetään vakuutuspalkasta päivärahamaksun perusteena.

1.4. Työnantajan sosiaaliturvamaksun palauttaminen

Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun

lain 13 §:ssä säädetään aiheettomasti suoritetun työnantajan sosiaaliturvamaksun palauttamisesta. Pykälän 2 momentissa säädetään työnantajan sosiaaliturvamaksun palauttamisesta silloin, kun sairausvakuutuslain taikka tapaturma- tai liikennevakuutuslakien mukainen päiväraha taikka työntekijäin eläkelain 19 c §:n 1 momentissa tarkoitettu eläke maksetaan samalta ajalta palkan maksaneelle työnantajalle. Palautus koskee sitä osaa maksettusta sosiaaliturvamaksusta, joka vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa tai eläkettä. Uuden työntekijän eläkelain 117 §:ssä säädetään työnantajan oikeudesta saada takautuvasti maksettu eläke, kuntoutusraha tai kuntoutuskorotus enintään työntekijälle maksamansa palkan määräisenä.

Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 13 §:n 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että sosiaaliturvamaksun palautusmahdollisuus koskisi uuden työntekijän eläkelain mukaisten eläkkeiden lisäksi myös muita takautuvasti maksettavia työeläkkeitä, kuten julkisen sektorin työeläkkeitä. Sosiaaliturvamaksun palautusmahdollisuus ulotettaisiin koskemaan myös työnantajalle maksettavaa työeläkelakien mukaista takautuvaa kuntoutusrahaa sekä työkyvyttömyyseläkkeeseen liittyvää kuntoutuskorotusta.

1.5. Ulkomailla asuvan eläkkeensaajan maksuvelvollisuus

Ulkomailla asuva eläkkeensaaja on sairausvakuutuslain 18 luvun 6 §:n mukaan ollut velvollinen maksamaan sairausvakuutusmaksua – vuodesta 2006 sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua – senkin jälkeen, kun hän ei ole enää sairausvakuutuslain mukaan Suomessa vakuutettu. Maksuvelvollisuus koskee eläkkeensaajia, joiden sairaanhoidon kustannuksista Suomi on EY:n säännösten perustella korvausvastuussa. Maksuvelvollisuus ei kuitenkaan mainitun 6 §:n 2 momentin mukaan ole koskenut rajoitetusti verovelvollisia eläkkeensaajia, jotka ovat maksaneet eläkkeensä perusteella Suomeen 35 prosentin suuruista lähdeveroa.

Ulkomailla maksettavan eläkkeen verotusta muutettiin vuoden 2006 alusta siten, että eläkkeen perusteella ei enää peritä lähdeve-

roa, vaan sitä verotetaan tuloverolain säännöksiä soveltaen vastaavasti kuten Suomessa asuvan eläkettä. Kun lähdeveroa ei enää peritä ulkomaille maksettavasta eläkkeen perusteella, sairausvakuutuslain 18 luvun 6 §:n 2 momentti, jossa säädetään lähdeveron vaikutuksesta eläkkeensaajan maksuvelvollisuuteen, voidaan kumota tarpeettomana.

Samoin ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana sairausvakuutuslain 18 luvun 34 §:n 1 momentissa oleva säännös, joka koskee Kansaneläkelaitokselle tilitettävää osaa lähdeveron tuotosta. Tällä lähdeveron tuotolla on korvattu Kansaneläkelaitokselle sairausvakuutusmaksujen tuotot niiden eläkkeensaajien osalta, jotka eivät 18 luvun 6 §:n 2 momentin nojalla ole olleet velvollisia maksamaan sairausvakuutusmaksua. Vuoden 2006 alusta kaikista ulkomaille maksettavista eläkkeistä on pitänyt maksaa sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu, jos eläkkeensaaja asuu EU-maassa, jolle Suomi on velvollinen korvaamaan eläkkeensaajan sairaanhoidon kustannukset. Vuodelta 2006 ei lähdeveron tuoton tilitystä siten enää suoriteta.

2. Esityksen vaikutukset

Vakuutettujen sairaanhoitomaksun maksuprosentti alenisi kunnallisverotuksessa verotettavien tulojen kasvun johdosta 0,03 prosenttiyksikköä. Käytännössä maksurasitus alenisi lähinnä eläke- ja etuustuloja saavilla. Valtion osuus sairaanhoitovakuutuksen kuluista nousee vuonna 2007 noin 60 miljoonalla eurolla. Valtion rahoitusosuus olisi yhteensä noin 1 072 miljoonaa euroa. Siitä on noin 50 miljoonaa euroa sairausvakuutusrahastosta rahoitettavien muiden sosiaalietuuksien toimintakulujen osuutta.

Työnantajan kansaneläkemaksun korottaminen 0,003 prosenttiyksiköllä lisäisi Kansaneläkelaitokselle tilitettävien kansaneläkemaksujen tuottoja noin 1,8 miljoonalla eurolla vuonna 2007, mikä vastaisi Pielisen Karjalan kokeilusta aiheutuvaa kansaneläkemaksutulojen menetystä. Maksun korotus on niin vähäinen, ettei sillä arvioida olevan vaikutusta kokeilualueiden ulkopuolella olevien työntekijäntaloudelliseen asemaan.

Kokeilualueilla sosiaaliturvamaksun vapautuksella pyritään parantamaan alueella

toimivien työnantajien työllistämismahdollisuuksia. Lapin kokeilun työllisyysvaikutuksista vuonna 2005 tehdyn selvityksen (Sosiaaliturvamaksukokeilun vaikutus työllisyyteen, STM monisteita 2005:7) mukaan maksujen alennuksella ei ollut tilastollisesti merkittäviä työllisyysvaikutuksia. Maksuvapautuskokeilujen lopulliset tulokset saadaan, kun kokeilut päättyvät vuoden 2009 lopussa.

Vuodelle 2007 ehdotetuilla kansaneläkemaksuilla ja valtion 40 prosentin suuruisella rahoitusosuudella ei pystytä kattamaan kaikkia kansaneläkevakuutuksen kuluja. Kansaneläkelain mukaan valtio vastaa takuusuorituksella siitä, että kansaneläkerahaston netto-rahoitusomaisuuden neljän prosentin vähimmäismäärä saavutetaan. Vuonna 2007 kansaneläkerahastoon tarvittavan valtion takuusuorituksen määräksi arvioidaan noin 600 miljoonaa euroa.

Palkkakäsittien tarkentamista koskevilla ehdotuksilla arvioidaan olevan vain vähäinen vaikutus maksujen tuottoihin. Ulkomailta Suomeen alle kuudeksi kuukaudeksi työskentelemään tulevien asema paranisi, kun päivärahamaksun perusteena olevat palkkaerät olisivat samat kuin yleisesti verovelvollisilla. Rajoitetusti verovelvollisia, jotka ovat maksaneet päivärahamaksua, on noin 2 000. Heistä vain harvalla arvioidaan olevan palkasta vähennettäväksi tulevia eriä.

Sosiaaliturvamaksun palauttamista koskevan säännöksen muutoksesta aiheutuva vaikutus maksutuottoihin on vähäinen. Ulkomaille maksettavien eläkkeiden perusteella Kansaneläkelaitokselle tilitettiin vuodelta 2005 lähdeveron tuotosta noin 0,4 miljoonaa euroa. Ulkomailta asuvien eläkkeensaajien maksama sairaanhoitomaksu korvaa vuodesta 2006 alkaen tämän lähdeveron tilityksen.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä. Valmistelun yhteydessä on kuultu valtiovarainministeriötä, Kansaneläkelaitosta, Verohallitusta sekä keskeisten työmarkkinajärjestöjen edustajia.

4. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2007 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Kansaneläkemaksun osalta esitys liittyy eduskunnalle annettavaan hallituksen esitykseen laiksi työnantajan sosiaaliturvamaksusta vapauttamisesta eräissä kunnissa vuosina 2003 – 2009 annetun lain muuttamisesta. Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun määrään vaikuttavan ansiotulovähennyksen muutoksen osalta esitys liittyy eduskunnalle annettavaan hallituksen esitykseen tuloverolain ja eräiden muiden verolakien muuttamisesta sekä valtion ja kuntien kustannustenjaon tarkistuksesta aiheutuviksi muutoksiksi lainsäädäntöön.

5. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007. Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 13 §:n 2 momentin säännöstä sosiaaliturvamaksun palauttamisesta voitaisiin soveltaa jo ennen lain voimaantuloa vuonna 2006 maksettuihin työnantajan sosiaaliturvamaksuihin.

6. Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Perustuslain 81 §:n 1 momentin mukaan valtion verosta säädetään lailla. Laissa tulee olla säännökset verovelvollisuuden ja veron suuruuden perusteista sekä verovelvollisen oikeusturvasta.

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu ja työnantajan kansaneläkemaksu ovat veronluonteisia maksuja. Niiden määrästä ehdotetaan säädettäväksi lailla. Maksuvelvollisuuden perusteista ja maksuvelvollisen oikeusturvasta säädetään sairausvakuutuslaissa ja työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa. Lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tässä laissa säädetään sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 4 §:ssä tarkoitetun vakuutetulta perittävän sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja kansaneläkelain (347/1956) 3 §:ssä tarkoitetun työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista.

2 §

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu on 1,30 prosenttia kunnallisverotuksessa verotettavasta ansiotulosta ja muusta sairausvakuutuslain 18 luvun 14 ja 16–19 §:ssä tarkoitettua maksuperusteesta.

Jos vakuutettu saa muuta kuin sairausvakuutuslain 18 luvun 15 – 18 §:ssä tarkoitettua ansiotulota, häneltä peritään tästä tulosta sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua 0,17 prosenttia sairaanhoitomaksun maksuperusteen ja sairausvakuutuksen päivärahamaksun maksuperusteen erotuksesta.

3 §

Työnantajan kansaneläkemaksu on yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (1185/2002):

- 1) I maksuluokassa 0,901 prosenttia;
- 2) II maksuluokassa 3,101 prosenttia;

3) III maksuluokassa 4,001 prosenttia.

Muilla työnantajilla kansaneläkemaksu on 1,951 prosenttia.

Työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) tarkoitetun palkan perusteella.

4 §

Työnantajan kansaneläkemaksun maksuluokka määräytyy kalenterivuotta toiseksi edeltävältä verovuodelta toimitettua verotusta varten annetussa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenosta tehtyjen säännönmukaisten poistojen ja samana verovuonna kansaneläkemaksun perusteena olleiden palkkojen perusteella. Maksuluokka määräytyy edellä mainittujen palkkojen ja poistojen määrien perusteella myös silloin, kun työnantaja on verovuonna ollut vapautettu suorittamasta työnantajan kansaneläkemaksua. Jos sanotulta verovuodelta ei ole toimitettu verotusta, käytetään sitä edeltävältä verovuodelta toimitetun verotuksen tietoja sekä vastaavana aikana kansaneläkemaksun perusteena olleita palkkoja.

Työnantajan kansaneläkemaksun II maksuluokkaan kuuluu liiketoimintaa harjoittava yksityinen työnantaja, joka on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa, sekä tulove-

rolain (1535/1992) 4 §:n 1 kohdassa tarkoitettu liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä, jos 1 momentissa tarkoitettujen poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia maksetuista palkoista. Liiketoimintaa harjoittava yksityinen työnantaja ja liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä kuuluvat III maksuluokkaan, jos 1 momentissa tarkoitettujen poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla yli 30 prosenttia maksetuista palkoista. Muut yksityiset työnantajat kuuluvat I maksuluokkaan.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään yksityisestä työnantajasta, koskee vastaavasti sellaista valtion liikelaitosta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia.

5 §

Työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan

suomalaiseen työnantajaan sovellettavan maksuluokan mukaisena myös silloin, kun tämä suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksun ulkomaisen työnantajan puolesta siten kuin työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 §:n 3 momentissa säädetään.

6 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tämän lain 2 §:n 1 momentin mukaista maksuprosenttia sovelletaan vuodelta 2007 perittävään sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksuun ja 3 §:n mukaisia maksuprosentteja sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 maksettavan palkan perusteella suoritettavaan työnantajan kansaneläkemaksuun.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 ja 13 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 4 §:n 3 momentti ja 13 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1114/2005, ja *lisätään* 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1114/2005, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

4 §

Edellä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa tai hän on rajoitetusti verovelvollinen, työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena käytetään 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua ulkomaantyötulon sekä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua palkan ja korvauksen sijasta sitä työeläkelaeissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuspalkka*), edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella.

13 §

Työnantajalla, joka on maksamansa palkan perusteella hakemuksesta saanut sairausvakuutuslain nojalla päivärahaetuutta tai lakisääteisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen mukaista päivärahaa taikka työeläkelakien mukaista työeläkettä, kuntoutusrahaa tai työkyvyttömyyseläkettä ja siihen liittyvää kuntoutuskorotusta, on oikeus saada verovirastolta takaisin suorittamansa sosiaaliturvamaksu siltä osin kuin se vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa, eläkettä, kuntoutusrahaa tai kuntoutuskorotusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2007.

Tämän lain 13 §:n 2 momenttia sovelletaan myös ennen tämän lain voimaantuloa vuonna 2006 maksettuihin työnantajan sosiaaliturvamaksuihin.

3.

Laki**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 6 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1113/2005,
muutetaan 11 luvun 2 §:n 1 momentin 3 kohta, 18 luvun 18 § sekä 34 §:n otsikko ja 1 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat mainitussa laissa 1113/2005, sekä
lisätään 18 luvun 16 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1113/2005, uusi 2 momentti seuraavasti:

11 luku

Päivärahaetuuksien määrä

2 §

Työtulo

Tässä laissa päivärahan perusteena olevalla työtulolla tarkoitetaan:

3) työeläkelaeissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luetavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuspalkka*).

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §

Rajoitetusti verovelvollisen Suomessa saama palkkatulo maksuperusteena

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

18 §

Vakuutuspalkka maksuperusteena

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovaapaata ulkomaantyötuloa, hänen sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksunsa määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään ulkomaantyötulon sijasta työeläkelaeissa tarkoitettua vakuutuspalkkaa, edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella.

Vakuutuspalkkaa käytetään ulkomailta saadun palkkatulon sijasta myös ulkomailla työskentelevän rajoitetusti verovelvollisen sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena, jos vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella.

34 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun tilittäminen

sairausvakuutusmaksut niiden kertymisvuotta seuraavan vuoden kesäkuussa tehtävän tilityksen yhteydessä.

Verohallinto tilittää vakuutetun sairausvakuutusmaksut verontilityslaisissa (532/1998) säädetyllä tavalla Kansaneläkelaitokselle. Verohallinnon tulee tilittää Kansaneläkelaitokselle rajoitetusti verovelvollisilta perityt

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2007.

Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

2.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 ja 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 4 §:n 3 momentti ja 13 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1114/2005, ja *lisätään* 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1114/2005, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

4 §

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa tai hän on rajoitetusti verovelvollinen, työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena käytetään 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua ulkomaantyötulon sekä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua palkan ja korvauksen sijasta sitä työntekijäin eläkelain (395/1961) 7 §:n 5 momentissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luetavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuspalkka*), edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työntekijäin eläkelain, *lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) tai*

Ehdotus

4 §

Edellä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa tai hän on rajoitetusti verovelvollinen, työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena käytetään 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua ulkomaantyötulon sekä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua palkan ja korvauksen sijasta työeläkelaeissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luetavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuspalkka*), edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti *työeläkelakien* perusteella.

taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (662/1985) perusteella.

13 §

Työnantajalla, jolle on maksettu sairausvakuutuslain nojalla päivärahaetuutta tai lakisääteisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen mukaista päivärahaa taikka työntekijäin eläkelain 19 c §:n 1 momentin perusteella eläkettä, on oikeus saada verovirastolta takaisin maksamansa palkan perusteella suorittamansa sosiaaliturvamaksu siltä osin kuin se vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa tai eläkettä.

13 §

Työnantajalla, joka on maksamansa palkan perusteella hakemuksesta saanut sairausvakuutuslain nojalla päivärahaetuutta tai lakisääteisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen mukaista päivärahaa taikka työeläkelakien mukaista työeläkettä, kuntoutusrahaa tai työkyvyttömyyseläkettä ja siihen liittyvää kuntoutuskorotusta, on oikeus saada verovirastolta takaisin suorittamansa sosiaaliturvamaksu siltä osin kuin se vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa, eläkettä, kuntoutusrahaa tai kuntoutuskorotusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tämän lain 13 §:n 2 momenttia sovelletaan myös ennen tämän lain voimaantuloa vuonna 2006 maksettuihin työnantajan sosiaaliturvamaksuihin.

3.

Laki**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 6 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1113/2005,
muutetaan 11 luvun 2 §:n 1 momentin 3 kohta, 18 luvun 18 § sekä 34 §:n otsikko ja 1 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat mainitussa laissa 1113/2005, sekä
lisätään 18 luvun 16 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1113/2005, uusi 2 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

11 luku

11 luku

Päivärahaetuuksien määrä**Päivärahaetuuksien määrä**

2 §

2 §

*Työtulo**Työtulo*

Tässä laissa päivärahan perusteena olevalla työtulolla tarkoitetaan:

Tässä laissa päivärahan perusteena olevalla työtulolla tarkoitetaan:

3) työntekijäin eläkelain 7 §:n 5 momentissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuspalkka*).

3) *työeläkelaeissa* tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuspalkka*).

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

6 §

Ulkomailla asuvan eläkkeensaajan maksuvelvollisuus

Edellä 1 momentissa tarkoitettu eläkkeensaaja ei ole kuitenkaan velvollinen suorittamaan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua sellaisen eläketulon perusteella, josta Suomessa peritään lähdevero sen suuruisena kuin rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 7 §:ssä säädetään.

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

6 §

Ulkomailla asuvan eläkkeensaajan maksuvelvollisuus

(kumotaan)

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §

Rajoitetusti verovelvollisen Suomessa saama palkkatulo maksuperusteena

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

18 §

Vakuutuspalkka maksuperusteena

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa, hänen sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksunsa määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään ulkomaantyötulon sijasta työntekijäin eläkelain 7 §:n 5 momentissa tarkoitettua vakuutuspalkkaa, edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työn-

18 §

Vakuutuspalkka maksuperusteena

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa, hänen sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksunsa määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään ulkomaantyötulon sijasta *työeläkelaeissa* tarkoitettua vakuutuspalkkaa, edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti *työeläkelakien* perusteella.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tekijäin eläkelain, lyhytaikaisissa työsuh-
teissa olevien työntekijäin eläkelain
(134/1962) tai taiteilijoiden ja eräiden eri-
tyisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain
(662/1985) perusteella.

Vakuutuspalkkaa käytetään ulkomailta
saadun palkkatulon sijasta myös ulkomailla
työskentelevän rajoitetusti verovelvollisen
sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivä-
rahamaksun määräytymisen ja suorittami-
sen perusteena, jos vakuutetun eläketurva
on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaeh-
toisesti jonkin 1 momentissa mainitun elä-
kelain perusteella.

34 §

*Vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja läh-
devero-osuuden tilittäminen*

Verohallinto tilittää vakuutetun sairaus-
vakuutusmaksut verontilitysllaissa
(532/1998) säädetyllä tavalla Kansaneläke-
laitokselle. Verohallinnon tulee tilittää Kan-
saneläkelaitokselle rajoitetusti verovelvolli-
silta perityt sairausvakuutusmaksut *samoin*
*kuin lähdeveron tuotosta se osuus, joka vas-
taa 6 §:n 2 momentin perusteella suoritta-
matta jäävien sairausvakuutuksen sairaan-
hoitomaksujen yhteismäärää maksujen ja*
*lähdeveron kertymisvuotta seuraavan vuo-
den kesäkuun vakuutusmaksutilityksen yh-
teydessä.*

Vakuutuspalkkaa käytetään ulkomailta
saadun palkkatulon sijasta myös ulkomailla
työskentelevän rajoitetusti verovelvollisen
sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivä-
rahamaksun määräytymisen ja suorittami-
sen perusteena, jos vakuutetun eläketurva
on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaeh-
toisesti *työeläkelakien* perusteella.

34 §

*Vakuutetun sairausvakuutusmaksun tilit-
täminen*

Verohallinto tilittää vakuutetun sairaus-
vakuutusmaksut verontilitysllaissa
(532/1998) säädetyllä tavalla Kansaneläke-
laitokselle. Verohallinnon tulee tilittää Kan-
saneläkelaitokselle rajoitetusti verovelvolli-
silta perityt sairausvakuutusmaksut *niiden*
*kertymisvuotta seuraavan vuoden kesä-
kuussa tehtävän tilityksen yhteydessä.*

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2007.*